

DECIZIA nr. 113 din 2012
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. .../2012

Prin Sentința civilă nr. ... din 2012 pronunțată de Tribunalul Harghita, transmisă de Biroul Juridic din cadrul DGFP Harghita, cu adresa nr. .../2012, s-a dispus soluționarea pe fond a contestației formulate de **SC X SRL** – CUI RO..., în insolvență, cu sediul în ..., Județul Harghita.

Inițial, Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Decizia nr. 34/2012, s-a pronunțat asupra contestației, respingând pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale, pentru suma totală de **xx.xxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.**

Prin Sentința civilă nr. ... din 2012 pronunțată de Tribunalul Harghita, rămasă irevocabilă prin nerecurare, s-a anulat Decizia nr. 34/2012 și s-a dispus soluționarea pe fond a contestației reclamantului formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-HR .../2011, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-HR .../2011 prin care s-au stabilit obligații fiscale de plată în sumă totală de xx.xxx lei.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat, precum și decizia instanței, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să soluționeze contestația conform celor dispuse de instanță.

I. SC X SRL, prin contestația depusă în copie la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată sub nr. .../2011, iar ulterior la solicitarea organului de soluționare a contestației și în original, semnată și de administratorul judiciar, fiind înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. .../2012, transmisă la Biroul de soluționare a contestațiilor la data de ... 2012, solicită anularea actelor administrative fiscale contestate ca neîntemeiate, invocând următoarele motive:

1. Referitor la TVA în sumă de xx.xxx lei neacceptat la deducere, societatea susține că această sumă se justifică ca și deductibilă și trebuie aprobată la rambursare.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că factura fiscală nr. F/2010 emisă de Y SRL în valoare de xxx.xxx lei din care TVA xx.xxx lei cuprinde

mijloace fixe care nu s-au putut identifica faptic. Față de această constatare societatea contestatoară precizează că aceste mijloace fixe nu au date de identificare, sunt utilaje second-hand, dar acestea au fost recepționate și se află la sediul societății. Pentru justificare anexează contractul nr. .../2010 încheiat între SC Z SRL și SC Y SRL, în care sunt trecute datele de identificare a mijloacelor fixe.

În ce privește împrejurarea dacă utilajele achiziționate concură sau nu la realizarea de venituri impozabile, societatea contestatară precizează că obiectul de activitate este prelucrarea lemnului și consideră un abuz constatarea referitor că aceste utilaje nu sunt destinate pentru realizarea de venituri impozabile.

Se mai precizează, că tranzacția a fost încheiată cu dl. AB la sediul societății, societatea furnizoară fiind verificată pe site-ul ANAF și RECOM, de unde s-a rezultat că societatea este activă și a depus declarațiile fiscale.

2. Referitor la cele 3 facturi în copie înregistrate în perioada ianuarie-februarie 2011 și deducerea TVA în sumă totală de xxx lei, contestatară precizează că la confruntarea soldurilor s-a reieșit că facturile în original nu există acestea fiind transmise prin fax, urmând ca ulterior să se trimită prin poștă.

3. Referitor la TVA în sumă de xx.xxx lei neacceptat la deducere, aferent costurilor de asigurare, societatea contestatară precizează, că W IFN SRL în lunile ianuarie, februarie 2011 a emis 3 facturi pentru costurile de asigurare. Consideră că organele de control în mod eronat nu au acceptat la deducere TVA pe motiv că operațiunile de asigurare sunt operațiuni scutite, având în vedere că societatea de leasing a prestat un anumit serviciu și a facturat mai departe acest serviciu la care se aplică TVA, astfel societatea are drept de deducere pentru TVA facturat.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-HR .../2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-HR .../2011, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice, au verificat corectitudinea sumei negative a TVA de xxx.xxx lei, solicitată la rambursare, aferentă perioadei fiscale de 01.12.2010-28.02.2011. Au fost depuse 2 deconturi de TVA, una înregistrată sub nr. .../2011 pentru suma de xx.xxx lei, iar a doua sub nr. .../2011 pentru suma de xx.xxx lei, care au fost soluționate, astfel:

- TVA solicitată la rambursare	xxx.xxx lei
- TVA aprobat la rambursare	xx.xxx lei
- TVA respinsă la rambursare	xx.xxx lei
- TVA stabilit suplimentar	xx.xxx lei

Taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare și stabilită suplimentar, se rezultă din următoarele constatări:

1. SC X SRL a înregistrat factura fiscală nr.F/2010 emisă de Y SRL în valoare de xxx.xxx lei, deducând TVA de xx.xxx lei, reprezentând fierăstrău panglică, încărcător frontal, transportor cu bandă.

Organele de inspecție fiscală au stabilit, că factura fiscală nu a fost completată corect, fiind trecut același cod fiscal și la furnizor și la client (în timpul inspecției fiind emisă factura cu coduri corecte), mijloacele fixe nu s-au putut identifica faptic, neavând serie de motor sau serie de fabricație, astfel organul de inspecție fiscală a concluzionat că nu se poate stabili dacă aceste bunuri se află în proprietatea societății și dacă sunt destinate realizării de operațiuni impozabile.

S-a mai stabilit că cele două societăți (SC X SRL – cumpărător și SC Y SRL – vânzător) sunt persoane afiliate. S-a solicitat și s-au efectuat controale încrucișate la SC Y SRL și la SC Z SRL din județul Neamț, care a livrat mijloacele fixe în cauză către SC Y SRL. Procesele verbale cu constatările sunt atașate în dosarul cauzei.

În urma controalelor efectuate organele de inspecție au concluzionat, că există suspiciunea că societatea verificată a efectuat operațiuni fictive, disimulând realitatea prin crearea aparenței existenței unor operațiuni care în fapt nu a existat, având ca scop obținerea unei sume mai mari cu titlu de rambursare TVA, fapte prevăzute și pedepsite de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au stabilit că TVA în sumă de xx.xxx lei aferent achizițiilor sus menționate nu se justifică ca și deductibilă și nu se aprobă la rambursare.

2. Organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA în sumă de xx.xxx lei, aferent costurilor de asigurare CASCO, înregistrate pe baza de 3 facturi emise SC W IFN SA în lunile ianuarie, februarie 2011, pe motiv că operațiunile de asigurare sunt operațiuni scutite conform art. 141 alin. 2 lit.b din Codul fiscal.

3. Organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA în sumă totală de xxx lei aferente a 3 facturi, înregistrate în perioada ianuarie-februarie 2011, pe motiv că în timpul inspecției societatea nu a putut prezenta exemplarele originale ale acestor facturi și nici nefiind înregistrate în evidențe la momentul emiterii acestora.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se reține:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de xx.xxx lei, Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă SC X SRL poate beneficia

de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în factura fiscală emisă de SC Y SRL, în condițiile în care acesta nu a fost acordat de organele de inspecție fiscală pe considerentul că factura fiscală nu a fost completată corect, fiind trecut același cod fiscal și la furnizor și la client (în timpul inspecției fiind emisă factura cu coduri corecte), mijloacele fixe facturate neavând date de identificare, organele de inspecție fiscală nu au putut stabili dacă aceste bunuri se află în proprietatea societății și dacă sunt destinate realizării de operațiuni impozabile, fie că există suspiciuni cu privire la realitatea tranzacțiilor efectuate, fără ca organele de inspecție fiscală a avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice relevante.

În fapt, SC X SRL prin factura fiscală nr.F/2010 a achiziționat utilaje de prelucrarea lemnului de la SC Y SRL, pentru care și-a exercitat dreptul de deducere a TVA înscrisă în aceasta în sumă de xx.xxx lei.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat SC X SRL dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de xx.xxx lei, invocând mai multe motive, astfel:

- factura fiscală nu a fost completată corect, fiind trecut același cod fiscal și la furnizor și la client (în timpul inspecției fiind emisă factura cu coduri corecte);

- mijloacele fixe facturate neavând date de identificare;

- nu s-a putut stabili dacă aceste bunuri se află în proprietatea societății și dacă sunt destinate realizării de operațiuni impozabile;

- cele două societăți (SC X SRL – cumpărător și SC Y SRL – vânzător) sunt persoane afiliate;

- în cadrul controlului încrucișat efectuat la SC Z SRL din județul Neamț, care a livrat mijloacele fixe în cauză către SC Y SRL, nu s-a putut lua legătura cu reprezentantul legal al societății, care este cetățean slovac, cu domiciliu în Bratislava;

- organele de inspecție au concluzionat, că există suspiciunea că societatea verificată a efectuat operațiuni fictive, disimulând realitatea prin crearea aparenței existenței unor operațiuni care în fapt nu a existat, având ca scop obținerea unei sume mai mari cu titlu de rambursare TVA, fapte prevăzute și pedepsite de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, dar fără să sesizeze organele abilitate prin lege pentru stabilirea existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii.

Se menționează, că din dosarul cauzei rezultă, că pentru SC X SRL, prin încheierea Tribunalului Harghita nr. .../2010 a fost deschisă procedura generală de insolvență și a fost desemnat ca administrator judiciar R SPRL. Din cuprinsul actelor încheiate de organele de inspecție fiscală nu rezultă că acestea au luat legătură cu administratorul judiciar, cu toate că deja la data operațiunii societatea verificată era în insolvență.

Prin contestație, SC X SRL susține că deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă de xx.xxx lei se justifică și trebuie aprobată la rambursare, precizând că aceste mijloace fixe nu au date de identificare, întrucât sunt utilaje second-hand, dar acestea au fost recepționate și se află la sediul societății, tranzacția dintre cele două societăți sunt reale, iar utilajele achiziționate concură la realizarea de venituri impozabile. Societatea contestatară mai precizează că obiectul de activitate este prelucrarea lemnului și consideră un abuz constatarea referitor că aceste utilaje nu sunt destinate pentru realizarea de venituri impozabile.

Având în vedere, că pentru SC X SRL a fost deschisă procedura generală de insolvență, organul de soluționare a contestației a solicitat ca contestația urmează să fie semnată și de administratorul judiciar, care fiind îndeplinită la data de ... 2012, depusă în dosarul cauzei la data de ... 2012. Prin aceasta și practicianul în insolvență R SPRL a însușit motivele contestației.

În drept, în ce privește dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, sunt incidente prevederile art. 145 alin.(1), alin.(2) lit.a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...].”

Referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, art. 146 alin. (1) lit. a din același act normativ stipulează:

”(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

[...].”

Așadar, potrivit prevederilor legale mai sus menționate, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, orice persoană impozabilă, înregistrată în scopuri de TVA, trebuie să justifice dreptul de deducere pentru TVA datorată sau achitată, aferentă bunurilor și/sau serviciilor care sunt

destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și care i-au fost livrate și/sau prestate sau urmează să-i fie livrate și/sau prestate de o altă persoană impozabilă, de asemenea înregistrată în scopuri de TVA, cu exemplarul original al facturii, care trebuie să cuprindă în mod obligatoriu informațiile prevăzute de legiuitor prin articolele de lege mai sus precizate.

Din documentele aflate în dosarul cauzei s-a rezultat că un motiv pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat contestatoarei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată era că factura fiscală nu a fost completată corect, fiind trecut același cod fiscal și la furnizor și la client, dar care în timpul inspecției a fost corectată, ca urmare era aplicabile prevederile normelor metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, care la pct. 81², prevede: *„(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.”*

Referitor la celelalte motive pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat contestatoarei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată se precizează, că acestea nu se bazează pe constatări concrete și probe. Mai mult organele de inspecție fiscală nici nu au luat în considerare (sau au omis analiza tuturor informațiilor referitor la contribuabil) că pentru SC X SRL, prin încheierea Tribunalului Harghita nr. .../2010 a fost deschisă procedura generală de insolvență și a fost desemnat administrator judiciar R SPRL, iar conform legii, organele de inspecție fiscală aveau obligația să informeze administratorul judiciar despre cele stabilite, respectiv să clarifice unele situații cu acesta.

Referitor la concluzia organelor de inspecție, că există suspiciunea ca societatea verificată a efectuat operațiuni fictive, disimulând realitatea prin crearea aparenței existenței unor operațiuni care în fapt nu a existat, având ca scop obținerea unei sume mai mari cu titlu de rambursare TVA, fapte prevăzute și pedepsite de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, organele de inspecție aveau obligația de a sesiza organele abilitate prin lege pentru stabilirea existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii.

Așadar, se reține că organele de inspecție fiscală nu au analizat îndeplinirea de către societatea contestatoare a tuturor condițiilor, având caracter obligatoriu și totodată cumulativ, impuse de legea fiscală privind deductibilitatea TVA, nu au analizat toate aspectele legate de efectuarea acestor operațiuni, măsurile stabilite nu s-au bazat pe constatări concrete și probe, aprecierile în mare parte au fost subiective.

În ceea ce privește rolul activ al organului fiscal, la art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

„Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

De asemenea, la art. 94 alin. (1) și alin. (2) din același act normativ se stipulează:

“(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale”.

Din analiza prevederilor legale de mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală, pentru stabilirea stării de fapt, trebuie să analizeze toate actele și faptele ce rezultă din activitatea contribuabilului, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale.

Astfel, inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice care sunt relevante pentru impunere, **organului fiscal revenindu-i sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.**

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prin Raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-HR .../2011 organele de inspecție fiscală nu au analizat toate aspectele legate de efectuarea operațiunilor în cauză, măsurile stabilite nu s-au bazat pe constatări concrete și probe, aprecierile în mare parte au fost subiective, pentru reanalizarea situației privind TVA în sumă de xx.xxx lei, pe perioada verificată se va face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

Astfel, se va desființa Decizia de impunere nr. F-HR .../2011, referitoare la taxa pe valoarea adăugată în sumă de **xx.xxx lei**, iar organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să efectueze o nouă verificare prin analizarea tuturor aspectelor, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit.

La emiterea noului act administrativ fiscal vor fi avute în vedere și faptul că pentru SC X SRL, prin încheierea Tribunalului Harghita nr. .../2010 a fost deschisă procedura generală de insolvență și a fost desemnat administrator judiciar R SPRL.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de xx.xxx lei, Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă SC X SRL poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente costurilor de asigurare CASCO înscrise în facturile emise de SC W IFN SA, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA pe motiv că operațiunile de asigurare sunt operațiuni scutite.

În fapt, SC X SRL în lunile ianuarie, februarie 2011 pe baza de 3 facturi emise SC W IFN SA a înregistrat TVA în sumă de xx.xxx lei, aferent costurilor de asigurare CASCO.

Organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA pe motiv că operațiunile de asigurare sunt operațiuni scutite.

Societatea contestatoara, prin contestație, consideră că organele de control în mod eronat nu au acceptat la deducere TVA pe motiv că operațiunile de asigurare sunt operațiuni scutite, având în vedere că societatea de leasing a prestat un anumit serviciu și a facturat mai departe acest serviciu la care se aplică TVA.

În drept, art. 141 alin.2 lit b din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede:

„Scutiri pentru operațiunile din interiorul țării

[...] (2) Alte operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată:

b) operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare, precum și prestările de servicii în legătură cu operațiunile de asigurare și/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operațiuni;”

Prevederile normative citate trebuie coroborate cu prevederile pct. 35¹ alin.(1) și alin.(2) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„35¹. (1) În sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum serviciile de marketing și serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor și a primelor de asigurare, încheierea, administrarea și rezilierea polițelor, organizarea și managementul sistemului informatic, furnizarea de informații și întocmirea rapoartelor pentru părțile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esențială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existența unei relații contractuale între prestator și beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare și/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul și care încheie contractul cu clienții, inclusiv în cazul externalizării tranzacțiilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-240/99 Skandia.”

Din documentele aflate în dosarul cauzei (raport de inspecție fiscală, contestație) nu rezultă dacă costurile de asigurare CASCO facturate reprezintă primă de asigurare facturată de o societate de asigurare sau reprezintă costul asigurărilor dintr-un contract de leasing (rată de leasing), astfel nu s-a putut stabili nici de organul de soluționare a contestației dacă se aplică prevederile art. 129 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, conform cărora transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii, operațiuni taxabile.

Având în vedere cele reținute, pentru reanalizarea situației privind TVA în sumă de xx.xxx lei, se va face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”,

se va desființa Decizia de impunere nr. F-HR .../2011, referitoare la taxa pe valoarea adăugată în sumă de **xx.xxx lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să reanalizeze situația conform celor reținute în prezenta decizie.

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxx lei, Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă SC X SRL poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înregistrate în perioada ianuarie-februarie 2011 în 3 facturi, în condițiile în care nu a putut prezenta exemplarele originale ale acestor facturi la inspecție și nici la contestație.

În fapt, SC X SRL în lunile ianuarie, februarie 2011 a înregistrat și a dedus TVA în sumă de xxx lei aferente a 3 facturi.

Organele de inspecție fiscală nu au acceptat la deducere TVA de xxx lei pe motiv că în timpul inspecției societatea nu a putut prezenta exemplarele originale ale acestor facturi.

Societatea contestatoara prin contestație precizează că la confruntarea soldurilor s-a reieșit că facturile în original nu există acestea fiind transmise prin fax, urmând ca ulterior să se trimită prin poștă, dar aceste facturi nu au fost prezentate nici până la depunerea contestației.

În drept, în speță sunt incidente prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile”,

precum și prevederile art.146 alin.1 lit a) din același act normativ, potrivit cărora :

“ (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5)”,

coroborate cu pct.46 (1) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

*“Justificarea deducerii taxei se face **numai pe baza exemplarului original al documentelor** prevăzute la art.146 alin.1 din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct.78 ”.*

Față de prevederile legale mai sus menționate, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri este condiționat de destinația bunurilor achiziționate, în sensul ca acestea trebuie să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății și să fie justificate cu originalul documentelor justificative care să conțină elementele minime obligatorii prevăzute expres la art.155 alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Se reține că societatea contestatoare nu a prezentat în timpul inspecției fiscale și nici ulterior originalele facturilor în baza cărora a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de xxx lei

Prin urmare, **se va respinge** ca neîntemeiată și nesusținută cu documente contestația societății pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **xxx lei**, în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora: *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”.*

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.145, art. 146 și 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabile pentru perioada verificată, precum și art. 206, art. 209, art. 213 și art.

216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Desființarea parțială a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-HR .../2011, pentru **taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și respinsă la rambursare în sumă de xx.xxx lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul de control contestat, să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași obiect, în sensul celor reținute în motivarea prezentei decizii, la pct. III./1 și 2.

2. Respingerea parțială a contestației împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-HR .../2011, pentru **taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și respinsă la rambursare în sumă de xxx lei**.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,